TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2007 m. sausio 25 d.*

Turinys

I — Ginčijamas sprendimas ..... I - 905

A — Kartelis ..... I - 905

B — Kartelio trukmė ..... I - 908

C — Baudos ..... I - 909

D — Ginčijamo sprendimo rezoliucinė dalis ..... I - 910

II — Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas ..... I - 912

III — Procesas Teisingumo Teisme ..... I - 913

IV — Dėl apeliacinio skundo ..... I - 914

A — Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto Komisijos per tyrimą užduotų klausimų neteisėtumu ..... I - 915

1. Šalių argumentai ..... I - 915

2. Teisingumo Teismo vertinimas ..... I - 916

B — Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto tam tikrų įrodymų nepriimtinumu ..... I - 917

1. Dokumentas „Pasidalijimo raktas“ ..... I - 917

a) Šalių argumentai ..... I - 917

b) Teisingumo Teismo vertinimas ..... I - 918

2. Buvusių „Dalmine“ vadovų apklausų protokolai ..... I - 921

a) Šalių argumentai ..... I - 921

b) Teisingumo Teismo vertinimas ..... I - 922

* Proceso kalba: italų.

C — Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo dėl ginčijamame sprendime nurodytų motyvų, nesusijusių su apeliantei pateiktais kaltinimais ..... I - 924

1. Šalių argumentai ..... I - 924

2. Teisingumo Teismo vertinimas ..... I - 925

D — Dėl ketvirtojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto faktinių aplinkybių iškraipymu ir motyvų nenurodymu nagrinėjant ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodytą pažeidimą ..... I - 926

1. Šalių argumentai ..... I - 926

2. Teisingumo Teismo vertinimas ..... I - 927

E — Dėl penktojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto teisės klaida, įrodymų iškraipymu ir motyvų nenurodymu nagrinėjant pažeidimo poveikį prekybai tarp valstybių narių ..... I - 930

1. Šalių argumentai ..... I - 930

2. Teisingumo Teismo vertinimas ..... I - 931

F — Dėl šeštojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto piktnaudžiavimu įgaliojimais, teisės klaida ir faktinių aplinkybių iškraipymu nagrinėjant ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nurodytą pažeidimą ..... I - 932

1. Šalių argumentai ..... I - 932

2. Teisingumo Teismo vertinimas ..... I - 934

G — Dėl septintojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto piktnaudžiavimu įgaliojimais, teisės klaidomis ir faktinių aplinkybių iškraipymu nagrinėjant ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nurodyto pažeidimo poveikį ..... I - 936

1. Šalių argumentai ..... I - 936

2. Teisingumo Teismo vertinimas ..... I - 937

H — Dėl aštuntojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto teisės klaidomis ir faktinių aplinkybių iškraipymu vertinant tiekimo sutarties, sudarytos tarp „Dalmine“ ir „Corus“, ekonomines aplinkybes ..... I - 939

1. Šalių argumentai ..... I - 939

2. Teisingumo Teismo vertinimas ..... I - 940

I — Dėl devintojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto teisės klaidomis ir motyvų nenurodymu vertinant pažeidimo sunkumą ..... I - 941

1. Šalių argumentai ..... I - 941

2. Teisingumo Teismo vertinimas ..... I - 943

J — Dėl dešimtojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto teisės klaidomis ir motyvų nenurodymu vertinant pažeidimo trukmę ir lengvinančias aplinkybes ..... I - 952

1. Šalių argumentai ..... I - 952

2. Teisingumo Teismo vertinimas ..... I - 953

V — Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... I - 957

Byloje C-407/04 P

dėl 2004 m. rugsėjo 24 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Dalmine SpA, įsteigta Dalmine (Italija), atstovaujama advokatų A. Sinagra, M. Siragusa ir F. Moretti,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Bendrijų Komisijai, atstovaujamai A. Whelan ir F. Amato, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei Pirmosios instancijos teisme,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai K. Lenaerts, E. Juhász, K. Schiemann ir M. Ilešič (pranešėjas),

generalinis advokatas L. A. Geelhoed,
posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. gruodžio 8 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2006 m. rugsėjo 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu bendrovė *Dalmine SpA* (toliau – *Dalmine* arba apeliantė) prašo panaikinti 2004 m. liepos 8 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Dalmine prieš Komisiją* (T-50/00, Rink. p. II-2395, toliau – skundžiamas sprendimas) tiek, kiek juo atmetamas jos ieškinys dėl 1999 m. gruodžio 8 d. Komisijos sprendimo 2003/382/EB, susijusio su EB 81 straipsnio taikymo procedūra (byla IV/E-1/35.860-B – Besiūliai plieno vamzdžiai) (OL L 140, 2003, p. 1, toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo.

I — Ginčijamas sprendimas

A — *Kartelis*

2 Ginčijamas Europos Bendrijų Komisijos sprendimas yra skirtas aštuonioms besiūlius plieno vamzdžius gaminančioms įmonėms. Keturios iš šių įmonių yra Europos bendrovės (toliau – Bendrijos gamintojai): *Mannesmannröhren-Werke AG* (toliau – *Mannesmann*), *Vallourec SA* (toliau – *Vallourec*), *Corus UK Ltd* (buvusi *British Steel Ltd*, toliau – *Corus*) ir *Dalmine*. Kitos keturios įmonės, kurioms skirtas ginčijamas sprendimas, yra Japonijos bendrovės (toliau – Japonijos gamintojai): *NKK Corp.*, *Nippon Steel Corp.*, *Kawasaki Steel Corp.* ir *Sumitomo Metal Industries Ltd* (toliau – *Sumitomo*).

3 Besiūliai plieno vamzdžiai naudojami naftos ir dujų pramonėje. Jie skirstomi į dvi dideles prekių grupes.

4 Pirmoji prekių grupė – gręžimo vamzdžiai, paprastai vadinami „*Oil Country Tubular Goods*“, arba „OCTG“. Jie gali būti parduodami nesriegiuoti (nesriegiuoti vamzdžiai) arba sriegiuoti. Sriegiavimas leidžia sujungti OCTG vamzdžius. Tai gali būti atliekama pagal *American Petroleum Institute* (API) nustatytus standartus (taip sujungti vamzdžiai vadinami „OCTG standartiniais vamzdžiais“) arba taikant specialius, dažniausiai patentuotus, būdus. Antruoju atveju tai daroma srieginiu sujungimu arba „pirmosios klasės“ ar „premium“ jungtimis (šitaip sujungti vamzdžiai vadinami „OCTG premium vamzdžiais“).

5 Antrąją prekių grupę sudaro besiūliai plieno vamzdžiai naftai ar dujoms transportuoti („line pipe“), kurie skirstomi į standartinius ir į pagamintus specialiems projektams įgyvendinti (toliau – transportavimo vamzdžiai projektams).

6 1994 m. lapkričio mėn. Europos Bendrijų Komisija nusprendė atlikti tyrimą dėl su šiais produktais susijusios antikonkurencinės praktikos. Tų pačių metų gruodžio mėn. ji atliko patikrinimus keliose įmonėse. Nuo 1996 m. rugsėjo mėn. iki 1997 m. gruodžio mėn. Komisija atliko *Vallourec, Dalmine* ir *Mannesmann* papildomą tyrimą. 1996 m. rugsėjo 17 d. atliekant *Vallourec* tyrimą, *Vallourec Oil & Gas* prezidentas Verluca pateikė tam tikrus pareiškimus (toliau – Verluca pareiškimai). 1997 m. balandžio mėn. atliekant *Mannesmann* tyrimą, šios įmonės vadovas Becher taip pat pateikė pareiškimus (toliau – Becher pareiškimai).

7 Tam tikroms įmonėms Komisija, remdamasi 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio Sutarties (81) ir (82) straipsnius (OL 13, 1962, p. 204), 11 straipsniu taip pat išsiuntė prašymus pateikti informaciją. Kadangi *Dalimine* atsisakė pateikti tam tikrą prašomą informaciją, jos atžvilgiu Komisija priėmė 1997 m. spalio 6 d. Sprendimą, susijusį su pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnio 5 dalies taikymu (toliau – 1997 m. spalio 6 d. Sprendimas). *Dalmine* Pirmosios instancijos teismui pateikė ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo. 1998 m. birželio 24 d. Pirmosios instancijos teismo nutartimi *Dalmine prieš Komisiją* (T-596/97, Rink. p. II-2383) *Dalmine* pateiktas ieškinys dėl panaikinimo buvo pripažintas akivaizdžiai nepriimtinas.

8 Atsižvelgdama į Verluca ir Becher pareiškimus ir į kitus įrodymus Komisija ginčijamame sprendime konstatavo, kad aštuonios įmonės, kurioms buvo skirtas šis sprendimas, sudarė susitarimą, kurio tikslas – abipusė nacionalinių rinkų apsauga. Remiantis šiuo susitarimu kiekviena įmonė įsipareigojo kitos susitarimo šalies nacionalinėje rinkoje nepardavinėti standartinių OCTG vamzdžių ir transportavimo vamzdžių projektams.

9 Susitarimas buvo sudarytas per Bendrijos ir Japonijos gamintojų, žinomų kaip Europos–Japonijos klubas, susitikimus.

10 Nacionalinės rinkos apsaugos principas buvo vadinamas „Pagrindinėmis taisyklėmis“ („fundamentals“). Komisija taip pat nurodė, kad Pagrindinių taisyklių iš tikrųjų buvo laikomasi ir dėl šios priežasties susitarimas turėjo konkurenciją ribojantį poveikį bendrajai rinkai.

11 Susitarimą sudarė trys dalys: pirmoji – Pagrindinės taisyklės, susijusios su nacionalinių rinkų apsauga (nurodytos 10 punkte), kurios pagal ginčijamo

sprendimo 1 straipsnį yra teisės pažeidimas, antroji – kainų nustatymas viešųjų pirkimų atvejais ir minimalių kainų nustatymas „specialioms rinkoms“ („special markets“) ir trečioji – kitų pasaulio rinkų, išskyrus Kanados ir Jungtinių Amerikos Valstijų, pasidalijimas taikant pasidalijimo raktų („sharing keys“) principą.

12 Pagrindinių taisyklių egzistavimą Komisija grindžia dokumentiniais įrodymais, išvardytais ginčijamo sprendimo 62–67 konstatuojamosiose dalyse bei 68 konstatuojamojoje dalyje pateikta lentele. Šios lentelės duomenys rodo, kad Japonijoje ir kiekvieno iš keturių Bendrijos gamintojų namų rinkoje nacionalinio gamintojo dalis bendrame ginčijamo sprendimo adresatų tiekimų kiekyje buvo labai didelė. Todėl Komisija nusprendė, kad iš esmės susitarimo dalyvės laikėsi įsipareigojimų dėl nacionalinių rinkų apsaugos.

13 Europos–Japonijos klubo nariai 1993 m. lapkričio 5 d. susitiko Tokijuje aptarti naujo susitarimo dėl rinkų pasidalijimo su Lotynų Amerikos gamintojais. Šiame susitikime sudaryto susitarimo turinys atsispindi 1997 m. lapkričio 12 d. Komisijai procedūroje nedalyvaujančio informatoriaus perduotame dokumente, kuriame, be kita ko, kalbama apie „pasidalijimo raktą“ („sharing key“) (toliau – dokumentas „Pasidalijimo raktas“).

B — *Kartelio trukmė*

14 Europos–Japonijos klubas nuo 1977 m. iki 1994 m. susirinkdavo maždaug du kartus per metus.

15 Vis dėlto Komisija, atsižvelgdama į tai, kad nuo 1977 m. iki 1990 m. galiojo savanoriškų eksporto ribojimų susitarimai, nusprendė, kad, nustatant baudų dydžius, kartelio pradžia laikytini 1990 metai. Komisijos teigimu, pažeidimas pasibaigė 1995 m. pabaigoje.

C — *Baudos*

16 Nustatydama baudų dydžius, Komisija pripažino pažeidimą labai sunkų, mat nagrinėjamu susitarimu buvo siekiama apsaugoti nacionalines rinkas, o tai pakenkė geram vidaus rinkos veikimui. Vis dėlto ji pripažino, kad įmonių, kurioms buvo skirtas sprendimas, besiūlių plieno vamzdžių pardavimas keturiose susijusiose valstybėse narėse siekė tik maždaug 73 milijonus eurų per metus.

17 Dėl to Komisija, atsižvelgdama į pažeidimo sunkumą, kiekvienai iš aštuonių įmonių nustatė 10 milijonų eurų baudą. Kadangi visos šios įmonės buvo didelės, Komisija nusprendė nediferencijuoti nustatytų baudų.

18 Nusprendusi, kad pažeidimas buvo vidutinės trukmės, Komisija už kiekvienus pažeidimo metus 10 % padidino pagrindinę baudą, nustatytą kiekvienai nagrinėjamai įmonei atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą. Vis dėlto atsižvelgdama į tai, kad plieno vamzdžių sektorių yra ištikusi ilgalaikė krizė ir kad nuo 1991 m. situacija šiame sektoriuje pablogėjo, Komisija dėl lengvinančių aplinkybių 10 % sumažino minėtas pagrindines baudas.

19 Galiausiai, remdamasi Komisijos sprendimo 96/C 207/04 dėl baudų neskyrimo arba sumažinimo kartelių atvejais (OL C 207, 1996, p. 4, toliau – pranešimas dėl bendradarbiavimo) D2 punktu, Komisija 40 % sumažino *Vallourec* paskirtos baudos dydį bei 20 % sumažino *Dalmine* baudą, nes šios įmonės bendradarbiavo su Komisija per administracinę procedūrą.

20 Ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje Komisija nurodė, kad sutarčių tarp Bendrijos gamintojų ir dėl nesriegiuotų vamzdžių pardavimo Jungtinės Karalystės rinkoje sudarymas yra pažeidimas. Vis dėlto ji nenustatė papildomos baudos dėl šio pažeidimo, nes minėtos sutartys tik įgyvendino nacionalinių rinkų apsaugos principą, nustatytą Europos–Japonijos klubo.

D — *Ginčijamo sprendimo rezoliucinė dalis*

21 Remiantis ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalimi, aštuonios įmonės, kurioms skirtas šis sprendimas, „pažeidė EB sutarties 81 straipsnio 1 dalies nuostatas, dalyvaudamos <...> susitarime, kuris, be kita ko, numatė nacionalinės besiūlių standartinių OCTG vamzdžių ir (transportavimo vamzdžių projektams) rinkos apsaugą“.

22 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad *Mannesmann*, *Vallourec*, *Dalmine*, *Sumitomo*, *Nippon Steel Corp.*, *Kawasaki Steel Corp.* ir *NKK Corp.* pažeidimas truko nuo 1990 iki 1995 metų. Taip pat nustatyta, kad *Corus* pažeidimas truko nuo 1990 m. iki 1994 m. vasario mėnesio.

23 Kitos reikšmingos ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies nuostatos yra tokios:

„*2 straipsnis*

1. Padariusios 1 straipsnyje nurodytą pažeidimą sutartimis, kurios lėmė OCTG vamzdžių tiekimo (*Corus*) (nuo 1994 m. – *Vallorec*) pasidalijimą, (*Mannesmann*), *Vallourec* <...>, (*Corus*) ir *Dalmine* <...> pažeidė EB sutarties 81 straipsnio 1 dalį.

2. (*Corus*) pažeidimas truko nuo 1991 m. liepos 24 d. iki 1994 m. vasario mėnesio. *Vallorec* <...> pažeidimas truko nuo 1991 m. liepos 24 d. iki 1999 m. kovo 30 dienos. *Dalmine* <...> atveju pažeidimas truko nuo 1991 m. gruodžio 4 d. iki 1999 m. kovo 30 dienos. (*Mannesmann*) atveju pažeidimas truko nuo 1993 m. rugpjūčio 9 d. iki 1997 m. balandžio 24 dienos.

<...>

4 straipsnis

Pirmajame straipsnyje išvardytoms įmonėms už tame pačiame straipsnyje nustatytą pažeidimą skiriamos tokios baudos:

1. (*Mannesmann*) – 13 500 000 EUR

2. *Vallourec* <...> – 8 100 000 EUR

3. (*Corus*) – 12 600 000 EUR

4. *Dalmine* <...> – 10 800 000 EUR

5. *Sumitomo* <...> – 13 500 000 EUR

6. *Nippon Steel* <...> – 13 500 000 EUR

7. *Kawasaki Steel* <...> – 13 500 000 EUR

8. *NKK* <...> – 13 500 000 EUR".

II — Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

24 Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais ieškiniais septynios iš aštuonių ginčijamu sprendimu nubaustų įmonių, tarp kurių buvo ir *Dalmine*, reikalavo panaikinti minėtą sprendimą visą arba iš dalies ir papildomai reikalavo panaikinti arba sumažinti joms paskirtas baudas.

25 Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas:

— panaikino ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalį, kiek jame buvo nustatyta, kad *Dalmine* dalyvavo šiame straipsnyje nurodytame pažeidime iki 1991 m. sausio 1 dienos,

— nustatė *Dalmine* skirtiną 10 080 000 EUR baudą,

— atmetė likusią ieškinio dalį,

— nurodė kiekvienai šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

III — Procesas Teisingumo Teisme

26 Savo apeliaciniu skundu *Dalmine* Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— papildomai panaikinti ar sumažinti ginčijamo sprendimo 4 straipsnyje nustatytą baudą,

— taip pat papildomai grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo, kad šis priimtų sprendimą remdamasis Teisingumo Teismo sprendimu,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas Pirmosios instancijos teisme ir Teisingumo Teisme.

27 Komisija prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą kaip iš dalies nepriimtiną ir bet kuriuo atveju kaip visiškai nepagrįstą bei priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

IV — Dėl apeliacinio skundo

28 Siekdama, kad būtų panaikinti skundžiamas sprendimą ir ginčijamas sprendimas, *Dalmine* iš esmės nurodo aštuonis apeliacinio skundo pagrindus; trys yra susiję su procesiniais trūkumais, du pagrįsti trūkumais dėl ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodyto pažeidimo nustatymo ir trys susiję su trūkumais dėl ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nurodyto pažeidimo nustatymo.

29 Be to, *Dalmine* nurodo du apeliacinio skundo pagrindus dėl baudos dydžio.

A — *Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto Komisijos per tyrimą užduotų klausimų neteisėtumu*

1. Šalių argumentai

30 *Dalmine* mano, kad Pirmosios instancijos teismas, pripažindamas Komisijos per tyrimą užduotus klausimus teisėtus, padarė teisės klaidą ir pažeidė teisę į gynybą. Iš to išplaukia, kad buvo pažeista teisė neapkaltinti savęs.

31 *Dalmine* šiuo pagrindu susitelkia ties 1997 m. spalio 6 d. Sprendimo 1 priede esančio pirmojo klausimo d punktu, kuriame nurodyta: „prašome aprašyti susitikimų, dėl kurių jūs negalėjote rasti atitinkamų dokumentų, tikslus, priimtus sprendimus, prieš susitikimus ir po jų gautų dokumentų tipą, aptartas ir (arba) nustatytas kvotas („sharing keys“) kiekvienam geografiniam sektoriui ir šių kvotų galiojimo laiką, nurodant jų pobūdį („Target Price“, „Winning Price“ – „WP“, „Proposal Price“ – „PP“, „Rock Bottom Prices“ – „RBP“)“.

32 Komisija primena, kad teise neapkaltinti savęs galima remtis tik dėl prašymų pateikti informaciją, į kuriuos neatsakius adresatui skiriama bauda. Tačiau minėtas pirmojo klausimo d punktas nepateikiamas tarp klausimų, į kuriuos neatsakius pagal 1997 m. spalio 6 d. sprendimą būtų skiriama bauda.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

33 Siekiant išsiaiškinti, ar Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, reikia vadovautis Teisingumo Teismo praktika dėl Komisijos galių vykdant išankstinius tyrimus ir administracines procedūras, atsižvelgiant į pareigą užtikrinti teisę į gynybą, apimties.

34 Pagal šią praktiką Komisija turi teisę įpareigoti įmonę, prireikus priimdama sprendimą, pateikti visą būtiną informaciją apie galbūt jos žinomus faktus, tačiau ji negali įpareigoti įmonės pateikti atsakymus, kuriais tokia įmonė turėtų pripažinti pažeidimą, kurį turi įrodyti Komisija (1989 m. spalio 18 d. Sprendimo *Orkem prieš Komisiją*, 374/87, Rink. p. 3283, 34 ir 35 punktai; 2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink. p. I-123, 61 ir 65 punktai ir 2005 m. liepos 14 d. Sprendimo *ThyssenKrupp prieš Komisiją*, C-65/02 P ir C-73/02 P, Rink. p. I-6773, 49 punktas).

35 Tačiau šioje byloje, kaip tai nurodė generalinis advokatas savo išvados 29 punkte, iš 1997 m. spalio 6 d. Sprendimo rezoliucinės dalies matyti, kad *Dalmine* neprivalėjo atsakyti į šio sprendimo 31 punkte minėtą pirmojo klausimo d punktą. Tokiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad, kaip tai konstatavo ir Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 45 ir 46 punktuose, *Dalmine* negali pagrįstai remtis tuo, kad Komisija privertė ją prisipažinti dalyvavus pažeidime.

36 Iš to išplaukia, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

B — *Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto tam tikrų įrodymų nepriimtinumu*

1. Dokumentas „Pasidalijimo raktas“

a) Šalių argumentai

37 *Dalmine* tvirtina, jog Pirmosios instancijos teismas neteisingai nusprendė, kad dokumentas „Pasidalijimo raktas“ yra priimtinas kaip įrodymas, todėl pažeidė Bendrijos teisę, konkrečiai teisę į gynybą. Kadangi šį dokumentą Komisijai pateikė trečiasis asmuo, jo autentiškumas negali būti patikrintas. Be to, Komisija nežinojo ir minėto dokumento autoriaus.

38 *Dalmine* pažymi, jog tam, kad anoniminis dokumentas būtų priimtinas kaip įrodymas, reikia, kad jo tinkamumas ir patikimumas būtų įrodyti atitinkamam kaltinamajam. Ji tvirtina, kad anoniminiai dokumentai tam tikrais atvejais gali pateisinti sprendimą pradėti tyrimą, tačiau jais negali būti grindžiamas kaltinimas.

39 *Dalmine* taip pat tvirtina, kad skundžiamas sprendimas yra prieštaringas, nes Pirmosios instancijos teismas jame, viena vertus, nurodė, kad *Dalmine* argumentai yra tinkamai vertinti nagrinėjamo dokumento patikimumą, tačiau, antra vertus, jis nenagrinėjo iš esmės šio patikimumo.

40 Galiausia *Dalmine* tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas turėjo patikrinti, ar yra pagrįstų priežasčių Komisijai neatskleisti savo informatoriaus tapatybės.

41 Komisija pirmiausia primena, kad šiuo atveju taikytinas yra laisvo įrodymų vertinimo principas. Ji mano, kad dokumento priimtinumas ir panaudojimas negali būti ginčijami. Gali būti ginčijamas tik šio dokumento patikimumas. Tačiau *Dalmine* Pirmosios instancijos teisme konkrečiai neginčijo dokumento „Pasidalijimo raktas" patikimumo. Ji tik tvirtino, kad šis dokumentas yra nepriimtinas ir nepanaudotinas, ir net pripažino, kad tam tikras šio dokumento dalis patvirtina kiti įrodymai.

42 Komisija taip pat nurodo, kad, asmeniui Komisijos paprašius neatskleisti jo tapatybės, ji privalo laikytis slaptumo šiuo klausimu.

43 Galiausia Komisija tvirtina, kad net jei būtų pripažinta, jog dokumentas „Pasidalijimo raktas" negali būti naudojamas, tai neturėtų įtakos ginčijamo sprendimo galiojimui, nes, atsižvelgiant į bendrą sprendimo struktūrą, minėtas dokumentas nėra labai svarbus.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

44 Teisės į gynybą užtikrinimas reikalauja, kad atitinkami įmonei per administracinę procedūrą būtų suteikta galimybė veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl nurodomų faktų ir aplinkybių tikrumo ir tinkamumo, taip pat dėl Komisijos pateiktų dokumentų savo teiginiui dėl pažeidimo buvimo pagrįsti (1983 m. birželio 7 d. Sprendimo *Musique Diffusion française ir kt. prieš Komisiją*, 100/80–103/80, Rink. p. 1825, 10 punktas; 1995 m. balandžio 6 d. Sprendimo *BPB Industries ir British Gypsum prieš Komisiją*, C-310/93 P, Rink. p. I-865, 21 punktas ir minėto sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją* 66 punktas).

45 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad *Dalmine* galėjo pareikšti savo nuomonę dėl dokumento „Pasidalijimo raktas“ ir nurodyti savo argumentus dėl šio dokumento įrodomosios galios, atsižvelgiant į jo anonimiškumą.

46 Kadangi apeliantė iš esmės tvirtina, jog buvo pažeista teisė į gynybą dėl to, kad nebuvo žinomas šio dokumento autorius ir kad šio dokumento patikimumo jai neįrodė Komisija, reikia konstatuoti, jog toks teisės į gynybą aiškinimas gali iškraipyti įrodymų administravimą, kai reikia įrodyti Bendrijos konkurencijos teisės pažeidimą.

47 Iš tikrųjų įrodymų administravimas Bendrijos konkurencijos teisės bylose pasižymi tuo, kad nagrinėjamuose dokumentuose dažnai būna verslo paslapčių ar kitos informacijos, kuri negali būti atskleista arba gali būti atskleista tik labai ribotai.

48 Tokiomis aplinkybėmis teisės į gynybą negalima aiškinti taip, kad dokumentiniai įrodymai turi būti automatiškai atmetami, jei tam tikra informacija turi likti konfidenciali. Šis konfidencialumas taip pat gali būti susijęs su dokumentų autoriaus ir asmenų, pateikusių Komisijai šiuos dokumentus, tapatybe.

49 Taigi Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad:

„72 Bendrijos teisėje vyrauja laisvo įrodymų administravimo principas ir vienintelis pateiktų įrodymų vertinimui svarbus kriterijus yra jų patikimumas <...>. <...>

73 Taigi, nors *Dalmine* argumentai gali būti svarbūs vertinant dokumento „Pasidalijimo raktas“ patikimumą bei įrodomąją galią, negalima teigti, kad šis dokumentas yra nepriimtinas įrodymas ir jį reikia išimti iš bylos.“

50 Skundžiamo sprendimo minėtame 73 punkte Pirmosios instancijos teismas taip pat nurodė, kad vertinant dokumento „Pasidalijimo raktas“ patikimumą, gali būti atsižvelgiama į šio dokumento anonimiškumą.

51 Iš to, kas pasakyta, reikia daryti išvadą, kad vertinant minėto dokumento, kaip įrodymo, priimtinumą ir naudingumą nebuvo padaryta teisės klaidos.

52 Galiausia apeliantė negali priekaištauti Pirmosios instancijos teismui neaprašius nagrinėjamo dokumento patikimumo tyrimo ir nepatikrinus, ar yra pagrįstų priežasčių Komisijai neatskleisti savo informatoriaus tapatybės. Kadangi *Dalmine* argumentai buvo susiję su minėto dokumento, kaip įrodymo, nepriimtinumu, Pirmosios instancijos teismas galėjo apsiriboti atsakydamas tik į šiuos argumentus.

53 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirma antrojo apeliacinio skundo pagrindo dalis turi būti atmesta.

2. Buvusių *Dalmine* vadovų apklausų protokolai

a) Šalių argumentai

54 *Dalmine* tvirtina, kad Bergamo (Italija) prokurorui atliekant tyrimą parengtus kelių buvusių jos vadovų apklausos protokolus pripažindamas priimtinus, Pirmosios instancijos teismas pažeidė teisę į gynybą ir teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, pripažintą Europos žmogaus teisių teismo remiantis 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 6 straipsnio 1 dalimi.

55 Pirmiausia Komisija apie tai, kad ji turi minėtus protokolus, turėjo informuoti *Dalmine* anksčiau, ir bet kuriuo atveju prieš išsiųsdama pranešimą apie kaltinimus.

56 Antra, ši institucija minėtus dokumentus galėjo naudoti, tik kad nuspręstų, ar reikia pradėti procedūrą. Šiuo klausimu *Dalmine* pabrėžia, kad nagrinėjami dokumentai yra preliminarūs aktai baudžiamojoje byloje ir kad jų patikimumas dar nebuvo įrodytas.

57 Komisija primena, kad, pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnio 1 dalį, ji gali „gauti visą reikiamą informaciją iš valstybių narių vyriausybių ir kompetentingų institucijų“ ir, atsižvelgiant į šios nuostatos logiką, naudotis šia informacija. Ji nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad nei jis, nei Komisija nėra

kompetentingi nuspręsti dėl minėtos informacijos teisėtumo nacionalinės teisės normų dėl Italijos valdžios institucijų atliekamų tyrimų atžvilgiu.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

58 Dėl klausimo, ar Komisija apie tai, kad turi minėtus protokolus, privalėjo informuoti *Dalmine* anksčiau, t. y. dar prieš išsiųsdama pranešimą apie kaltinimus, reikia priminti, kad, pirma, būtent pranešimo apie kaltinimus išsiuntimas ir, antra, galimybė susipažinti su bylos medžiaga, leidžianti šio pranešimo adresatui susipažinti su įrodymais Komisijos byloje, užtikrina šiuo apeliacinio skundo pagrindu ieškovės nurodomas teisę į gynybą ir teisę į teisingą bylos nagrinėjimą.

59 Iš tikrųjų būtent pranešimu apie kaltinimus atitinkama įmonė yra informuojama apie visus esminius įrodymus, kuriais šioje procedūros stadijoje remiasi Komisija (2002 m. spalio 15 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, Rink. p. I-8375, 315 ir 316 punktai bei minėto sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją* 66 ir 67 punktai). Todėl, tik gavusi minėtą pranešimą, atitinkama įmonė gali visiškai pasinaudoti savo teise į gynybą (2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied prieš Komisiją*, C-105/04 P, Rink. p. I-8725, 47 ir 50 punktai).

60 Kaip teisingai konstatavo Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 83 punkte, jei minėtos teisės apeliantės nurodyta prasme apimtų ir laikotarpį iki

pranešimo apie kaltinimus išsiuntimo, Komisijos tyrimas nebūtų veiksmingas, nes įmonė jau per pirmąją Komisijos tyrimo stadiją galėtų identifikuoti Komisijos turimą informaciją, todėl ir informaciją, kuri galėtų būti dar nuo jos slepiama.

61 Be to, nėra jokios nuorodos, pagal kurią aplinkybė, kad Komisija vykstant tyrimui neinformavo *Dalmine* turinti minėtus protokolus, galėtų turėti poveikį jos vėlesnei gynybai administracinėje procedūroje, pradėtoje išsiuntus pranešimą apie kaltinimus (žr. pagal analogiją minėto sprendimo *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied prieš Komisiją* 48–50 ir 56 punktai).

62 Dėl minėtų protokolų, kaip įrodymų, priimtinumo reikia konstatuoti, kad, kaip Pirmosios instancijos teismas nurodė skundžiamo sprendimo 86 punkte, nacionalinio prokuroro ar kompetentingos institucijos konkurencijos srityje pagal nacionalinę baudžiamąją teisę gautos informacijos perdavimo Komisijai teisėtumas yra nacionalinės teisės klausimas. Be to, kaip tame pačiame punkte nurodė Pirmosios instancijos teismas, Bendrijos teismas neturi kompetencijos spręsti dėl nacionalinės valdžios institucijos akto teisėtumo nacionalinės teisės atžvilgiu (1992 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Oleificio Borelli prieš Komisiją*, C-97/91, Rink. p. I-6313, 9 punktas).

63 Dėl minėtos informacijos naudojimo Komisijai atliekant tyrimą Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 90 punkte teisingai konstatavo, kad *Dalmine* argumentai yra susiję tik su „patikimumu, t. y. su jos direktorių parodymų įrodomąja galia, o ne su tų įrodymų priimtinumu šioje byloje“. Iš tikrųjų, kaip jau buvo nuspręsta nagrinėjant pirmą šio apeliacinio skundo pagrindo dalį, Bendrijos teisėje vyrauja laisvo įrodymų administravimo principas, ir vienintelis tinkamas

kriterijus įvertinant pateiktus įrodymus yra jų patikimumas. Todėl kadangi nagrinėjamų protokolų perdavimas Italijos teismo nebuvo pripažintas neteisėtas, negalima teigti, kad šie dokumentai yra nepriimtini įrodymai ir juos reikia išimti iš bylos.

64 Antra antrojo pagrindo dalis taip pat turi būti atmesta.

65 Todėl antrasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

C — *Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo dėl ginčijamame sprendime nurodytų motyvų, nesusijusių su apeliantei pateiktais kaltinimais*

1. Šalių argumentai

66 *Dalmine* primena, kad ji priekaištavo Komisijai ginčijamame sprendime nurodžius faktines aplinkybes, nesusijusias su pažeidimu ir galinčias jai padaryti žalos, nes šia viešai pateikta informacija galėjo pasinaudoti tretieji asmenys. Ji konkrečiai nurodo Komisijos tvirtinimus dėl kartelių už Bendrijos ribų ir dėl kainų nustatymo.

67 Atmesdamas jos argumentus šiuo klausimu, Pirmosios instancijos teismas nesilaikė Reglamento Nr. 17 21 straipsnio, pagal kurį Komisija turi atsižvelgti į teisėtus įmonių interesus saugoti jų verslo paslaptis.

68 Komisija mano, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, jog sprendimo adresatas, pateikdamas ieškinį dėl panaikinimo, negali ginčyti tam tikrų šio sprendimo motyvų, jei šie motyvai nesukelia privalomų teisinių pasekmių, galinčių pažeisti jo interesų. Šioje byloje *Dalmine* neįrodė, kaip ginčijami motyvai galėtų pažeisti jos interesus.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

69 Kadangi *Dalmine* Pirmosios instancijos teismo prašė panaikinti nereikalingus ginčijamo sprendimo motyvus, šis teismas skundžiamo sprendimo 134 punkte teisingai nusprendė, jog „pakanka nurodyti, kad teisės aktai nenumato, jog sprendimo adresatas, pateikdamas ieškinį dėl panaikinimo pagal EB 230 straipsnio nuostatas, turi teisę ginčyti kai kuriuos sprendimo motyvus, jei šie motyvai nesukelia privalomų teisinių pasekmių, galinčių pažeisti jo interesus (žr. šiuo klausimu 2000 m. kovo 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Coca-Cola prieš Komisiją*, T-125/97 ir T-127/97, Rink. p. II-1733, 77 punktą ir 80–85 punktus). Sprendimo motyvai iš principo negali sukelti tokių pasekmių. Ieškovė šioje byloje neįrodė, kaip ginčijami motyvai galėtų pakeisti jos teisinę padėtį".

70 Nors Pirmosios instancijos teismas nenagrinėjo, ar Komisija turėjo teisę ginčijamame sprendime atskleisti su karteliais už Bendrijos ribų ir kainų nustatymu susijusią informaciją, reikia konstatuoti, kad net jei šis Komisijos minėtos informacijos atskleidimas prieštarautų jos pareigai saugoti *Dalmine* verslo paslaptis, vis dėlto toks pažeidimas galėtų lemti ginčijamo sprendimo panaikinimą, tik jei būtų įrodyta, kad, nesant šio pažeidimo, minėto sprendimo turinys būtų buvęs kitoks (1975 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Suiker Unie ir kt. prieš Komisiją*, 40/73–48/73, 50/73, 54/73–56/73, 111/73, 113/73 ir 114/73, Rink. p. 1663,

91 punktas ir 2003 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Volkswagen prieš Komisiją*, C-338/00 P, Rink. p. I-9189, 163 ir 164 punktas). Tačiau kadangi ginčijamame sprendime esančius tvirtinimus dėl kartelių už Bendrijos ribų ir dėl kainų nustatymo apeliantė apibūdina kaip nereikalingus motyvus, ji negali tvirtinti, kad nesant šios informacijos ginčijamo sprendimo turinys būtų buvęs visiškai kitoks.

71 Taigi trečiasis apeliacinio skundo pagrindas taip pat turi būti atmestas.

D — *Dėl ketvirtojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto faktinių aplinkybių iškraipymu ir motyvų nenurodymu nagrinėjant ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodytą pažeidimą*

1. Šalių argumentai

72 *Dalmine* priekaištauja Pirmosios instancijos teismui iškraipius faktines aplinkybes ir nenurodžius motyvų dėl ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodyto pažeidimo dalyko nustatymo, jo poveikio nustatymo ir galbūt nebuvusio ar nepadariusio jokios rimtos žalos konkurencijai pažeidimo prilyginimo visiškai įgyvendintam pažeidimui.

73 *Dalmine* primena, jog Pirmosios instancijos teisme ji tvirtino, kad nagrinėjamas kartelis nebuvo susijęs su nacionalinių rinkų pasidalijimu. Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, kad *Dalmine* nurodė tik rimtos žalos konkurencijai nebuvimą. Todėl skundžiamas sprendimas yra nemotyvuotas.

74 Be to, Pirmosios instancijos teismas iškraipė faktines aplinkybes, nes nepatikrino Komisijos pateiktų įrodymų dėl kartelio dalyko, būtent atsižvelgdamas į *Dalmine* nurodytus ieškinio pagrindus. Konkrečiai kalbant, Pirmosios instancijos teismas iškraipė *Vallourec*, *Mannesmann*, *Dalmine* ir *Corus* pareiškimus vykstant tyrimui ir Europos–Japonijos klubo tiekimo lentelę, pateiktą ginčijamo sprendimo 68 konstatuojamojoje dalyje.

75 Komisija tvirtina, kad *Dalmine* Pirmosios instancijos teisme nurodyti argumentai buvo susiję ne su klausimu, ar Komisija įrodė susitarimo, kurio tikslas riboti konkurenciją, egzistavimą, o su klausimu, ar ji įrodė minėto susitarimo vykdymą ir jo poveikį konkurencijai bei rinkai.

76 Be to, Komisija nurodo, kad *Dalmine* Pirmosios instancijos teisme tik ginčijo dokumento „Pasidalijimo raktas“ ir vieno savo buvusio vadovo Biasizzo pareiškimų įrodomąją galią, bet neginčijo kitų Komisijos naudotų įrodymų įrodomosios galios. *Dalmine* negali tvirtinti, kad Pirmosios instancijos teismas iškraipė šiuos įrodymus, nes šio teismo niekas neprašė nuspręsti dėl jų. Todėl kaltinimai, pagrįsti tariamu faktinių aplinkybių iškraipymu, turi būti pripažinti nepriimtini.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

77 Apeliantė negali priekaištauti Pirmosios instancijos teismui neatsakius į jos argumentus, pagal kuriuos susitarimas nebuvo susijęs su nacionalinių rinkų pasidalijimu.

78 Šiuo klausimu pirmiausia reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 136 punkte Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad, *Dalmine* nuomone, ginčijamo sprendimo adresatų susitarimas „nebuvo susijęs su Bendrijos vidaus rinkomis“. Šio sprendimo tolesniuose punktuose jis nurodė kelis patikslinimus dėl šių apeliantės argumentų. Skundžiamo sprendimo 138 ir 139 punktuose Pirmosios instancijos teismas pateikė Komisijos išvadą, pagal kurią „nacionaliniai plieno vamzdžių gamintojai dominavo kiekvienas savo šalies rinkoje“, ir paaiškino, jog „*Dalmine* teigia, kad Komisija būtų padariusi kitokią išvadą, jeigu būtų analizavusi tik situaciją atitinkamų produktų rinkoje“.

79 Taip pat Pirmosios instancijos teismas aiškiai nurodė, kad, jo nuomone, susitarimu buvo siekiama pasidalyti nacionalines rinkas tarp Bendrijos gamintojų. Skundžiamo sprendimo 152 punkte jis priminė, kad „ginčijamame sprendime Komisija rėmėsi daugeliu įrodymų dėl minėto susitarimo tikslo, kurių tinkamumo *Dalmine* neginčija, visų pirma, trumpais, tačiau išsamiais Verluca pareiškimais“. Dėl Biasizzo parodymų, kurių įrodomąją galią ginčijo *Dalmine* (žr. šio sprendimo 76 punktą), Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 153 punkte pacitavęs kitus įrodymus, t. y. Jachia parodymus, pagal kuriuos susitarimas buvo sudarytas „siekiant riboti skverbimąsi į kitoms įmonėms priklausančias teritorijas“, to paties sprendimo 155 punkte konstatavo, kad Biasizzo parodymus patvirtina „Verluca pareiškimai dėl susitarimo pasidalyti vidaus rinkas egzistavimo (žr. šiuo klausimu (2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo) *Engineering ir kt. prieš Komisiją*, (T-67/00, T-68/00, T-71/00 ir T-78/00, Rink. p. II-2501), 309 ir kt. punktus)“.

80 Minėtame sprendime *Engineering ir kt. prieš Komisiją* Pirmosios instancijos teismo nagrinėtuose 1996 m. rugsėjo 17 d. Verluca pareiškimuose tvirtinama, kad susitarimo dalyvių nacionalinės rinkos „buvo saugomos“ OCTG standartinių vamzdžių ir transportavimo vamzdžių projektams atžvilgiu (išskyrus Jungtinės Karalystės ofšorinę rinką, kuri buvo „pusiau apsaugota“). Atliekant naują patikrinimą, 1997 m. gruodžio 18 d. apklaustas Verluca pareiškė, kad „namų rinkomis buvo laikomos Prancūzijos, Vokietijos ir Italijos rinkos. (Jungtinė Karalystė) turėjo ypatingą statusą (žr. mano 1996 9 17 pareiškimą)“.

81 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad skundžiamas sprendimas nėra nemotyvuotas, kaip tvirtina apeliantė.

82 Atsižvelgiant į minėtus įrodymus, kuriais Pirmosios instancijos teismas grindė teiginį, kad kartelis buvo susijęs su nacionalinių rinkų pasidalijimu, apeliantės argumentas dėl faktinių aplinkybių iškraipymo taip pat yra nepriimtinas. Apeliantė nepaaiškino, kodėl, jos nuomone, Pirmosios instancijos teismo pateiktas Verluca ir Jachia pareiškimų, kuriuose aiškiai tvirtinama, kad susitarimas buvo susijęs su kelių nacionalinių rinkų Bendrijoje pasidalijimu, išaiškinimas yra klaidingas.

83 Galiausia apeliantės argumentas, kad EB 81 straipsnis negali būti aiškinamas taip, kad nevykdytas pažeidimas ar pažeidimas, nepadaręs rimtos žalos konkurencijai, gali būti prilyginami visiškai įgyvendintam pažeidimui, taip pat turi būti atmestas.

84 Iš tikrųjų pagal nusistovėjusią teismo praktiką taikant EB 81 straipsnio 1 dalį nereikia nagrinėti konkrečių susitarimo pasekmių, jeigu jo tikslas yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas bendrojoje rinkoje (1999 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija prieš Anic Partecipazioni*, C-49/92 P, Rink. p. I-4125, 122 ir 123 punktai bei minėto sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją* 491 punktas). Konkrečiai dėl antikonkurencinių susitarimų, sudaromų, kaip ir šioje byloje, per įmonių konkurenčių susitikimus, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad EB 81 straipsnio 1 dalis pažeidžiama, jei šių susitikimų tikslas yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas ir jais siekiama dirbtinai organizuoti rinką (minėto sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją* 508 ir 509 punktas). Dėl generalinio advokato išvados 134–137 punktuose išdėstytų priežasčių negalima šios teismo praktikos aiškinti taip, kaip siūlo apeliantė.

85 Iš viso to, kas pasakyta, reikia konstatuoti, kad ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

E — *Dėl penktojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto teisės klaida, įrodymų iškraipymu ir motyvų nenurodymu nagrinėjant pažeidimo poveikį prekybai tarp valstybių narių*

1. Šalių argumentai

86 *Dalmine* mano, ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodyto pažeidimo žala Bendrijos prekybai nebuvo įrodyta. Šiuo klausimu ji pažymi, kad Komisija negalėjo įrodyti, o Pirmosios instancijos teismas negalėjo patikrinti, kad kartelio tikslas buvo nacionalinių rinkų pasidalijimas ir kad, net jei būtų įrodyta, jog kartelis buvo susijęs su šiuo pasidalijimu, rinkų tarpusavio skverbimosi laipsnis buvo toks didelis, kad jos negalėjo būti padalytos. Pirmosios instancijos teismo prieštaringa analizė yra nepakankamai motyvuota ir nepateikia jokio situacijos Bendrijos rinkoje vertinimo.

87 Komisija mano, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai rėmėsi teismų praktika, pagal kurią taikant EB 81 straipsnį nebūtina įrodyti realią žalą prekybai Bendrijos viduje, nes pakanka įrodyti, kad susitarimas gali sukelti tokias pasekmes.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

88 *Dalmine* argumentai iš esmės sutampa su argumentais, atmestais nagrinėjant ketvirtąjį apeliacinio skundo pagrindą, kuriais ji priekaištavo Pirmosios instancijos teismui nenagrinėjus klausimo, ar susitarimas buvo susijęs su nacionalinių rinkų pasidalijimu, ir neegzistavusį ar nepadariusį jokios rimtos žalos konkurencijai pažeidimą prilyginus visiškai įgyvendintam pažeidimui.

89 Bet kuriuo atveju iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad EB 81 ir 82 straipsniuose nurodytos sąlygos dėl poveikio prekybai tarp valstybių narių aiškinimo ir taikymo atskaitos taškas turi būti šios sąlygos tikslas, t. y. konkurencijos reglamentavimo srityje Bendrijos teisės sritį apibrėžti valstybių narių srities atžvilgiu. Taip į Bendrijos teisės taikymo sritį patenka visi karteliai ir veiksmai, kurie gali paveikti laisvą prekybą tarp valstybių narių, trukdant vieningos rinkos tarp valstybių narių tikslų įgyvendinimui, ypač padalijant nacionalines rinkas arba pakeičiant konkurencijos sąlygas bendrojoje rinkoje (1979 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Hugin prieš Komisiją*, 22/78, Rink. p. 1869, 17 punktas ir 2001 m. spalio 25 d. Sprendimo *Ambulanz Glöckner*, C-475/99, Rink. p. I-8089, 47 punktas).

90 Kad būtų daromas poveikis prekybai tarp valstybių narių, įmonių susitarimai, sprendimai ar veiksmai, atsižvelgiant į objektyvių faktinių ir teisinių aplinkybių visumą, turi leisti pakankamai tiksliai numatyti, kad jie gali tiesiogiai ar netiesiogiai, realiai ar potencialiai daryti poveikį prekybai tarp valstybių narių ir kliudyti kurti vieningą valstybių narių rinką. Be to, šis poveikis neturi būti nedidelis (1998 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Javico*, C-306/96, Rink. p. I-1983, 16 punktas; 1999 m. sausio 21 d. Sprendimo *Bagnasco ir kt.*, C-215/96 ir C-216/96, Rink. p. I-135, 47 punktas ir minėto sprendimo *Ambulanz Glöckner* 48 punktas).

91 Todėl konstatavęs, kad susitarimu buvo siekiama pasidalyti nacionalines rinkas Bendrijoje, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 157 punkte teisingai nusprendė, kad susitarimas galėjo potencialiai daryti poveikį prekybai tarp valstybių narių. Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad nacionalinių rinkų Bendrijoje pasidalijimas gali labai stipriai paveikti tarp valstybių narių vykstančią prekybą (žr. minėto sprendimo *Ambulanz Glöckner* 48 ir 49 punktus).

92 Todėl penktasis pagrindas taip pat turi būti atmestas.

F — *Dėl šeštojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto piktnaudžiavimu įgaliojimais, teisės klaida ir faktinių aplinkybių iškraipymu nagrinėjant ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nurodytą pažeidimą*

1. Šalių argumentai

93 *Dalmine* priekaištauja Pirmosios instancijos teismui neteisingai apibūdinus neteisėtą aktą, nurodytą ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje. Pirmosios instancijos teismas perrašė minėtą sprendimą, siekdamas suteikti jam teisėtumą, pagrįstą nesvariais įrodymais, t. y. tariamu tiekimo sutarčių tarp *Corus* ir atitinkamai *Dalmine*, *Vallourec* ir *Mannesmann* neteisėtumu.

94 Pirmosios instancijos teismas siekė ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nurodytą neteisėtą aktą apibūdinti kaip atskirą EB 81 straipsnio pažeidimą, nors pastaruoju buvo siekiama paprasčiausia įgyvendinti pagrindines taisykles. Toks ginčijamo

sprendimo teksto aiškinimas yra piktnaudžiavimas įgaliojimais ir šio sprendimo iškraipymas. Be to, jis pagrįstas klaidingu nagrinėjamų prekių rinkos apibrėžimu.

95 *Dalmine* taip pat nurodo, jog Pirmosios instancijos teismas aiškiai nurodė, kad Komisijos tvirtinimai ginčijamo sprendimo 164 konstatuojamojoje dalyje yra klaidingi. Tačiau užuot panaikinęs ginčijamą sprendimą šiuo klausimu, Pirmosios instancijos teismas jį performulavo, o tai taip pat yra piktnaudžiavimas įgaliojimais.

96 Galiausia *Dalmine* pabrėžia, kad santykio tarp ginčijamo sprendimo 1 ir 2 straipsnių išaiškinimas, kurį pateikė Pirmosios instancijos teismas, buvo palankus Japonijos gamintojams, kuriems, kadangi jie nebuvo pripažinti kalti dėl tariamo atskiro pažeidimo, nurodyto ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje, buvo sumažinta bauda.

97 Komisija tvirtina, kad tiekimo sutartys, sudarytos tarp *Corus* ir atitinkamai *Dalmine*, *Vallourec* ir *Mannesmann*, ginčijamame sprendime pripažįstamos atskiru EB 81 straipsnio pažeidimu ir todėl įvardijamos specialiame šio sprendimo rezoliucinės dalies straipsnyje. Be to, įpareigodamas įmones adresates nutraukti „nustatytus pažeidimus“, minėto sprendimo 3 straipsnis aiškiai nurodo, kad tai yra atskiri pažeidimai.

98 Komisija tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas nei piktnaudžiavo įgaliojimais, nei iškraipė ginčijamą sprendimą. Jis taip pat neperformulavo nagrinėjamų prekių rinkos apibrėžimo. Ji taip pat pažymi, kad net jei Pirmosios instancijos teismas tam tikra prasme būtų panaikinęs minėto sprendimo 164 konstatuojamąją dalį, tai nebūtų turėję jokios įtakos ginčijamo sprendimo 2 straipsnio galiojimui.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

99 Kadangi apeliantė priekaištauja Pirmosios instancijos teismui piktnaudžiavus įgaliojimais, reikia priminti, kad elgesys tokiu laikomas tuomet, kai institucija naudojasi savo įgaliojimais tik ar iš esmės siekdama kitų nei nurodyti tikslų arba siekdama išvengti Sutartyje numatytos konkrečiu atveju taikytinos procedūros (1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Windpark Groothusen prieš Komisiją*, C-48/96 P, Rink. p. I-2873, 52 punktas ir 2005 m. kovo 10 d. Sprendimo *Ispanija prieš Tarybą*, C-342/03, Rink. p. I-1975, 64 punktas).

100 Tačiau apeliantė nepateikė jokių įrodymų, galinčių pagrįsti tvirtinimą, kad Pirmosios instancijos teismas naudojosi savo įgaliojimais, siekdamas kitų nei EB 220 straipsnyje numatyti tikslų, t. y. užtikrinti, kad aiškinant ir taikant šią Sutartį būtų laikomasi teisės.

101 Be to, šis apeliacinio skundo pagrindas yra pagrįstas prielaida, kad Pirmosios instancijos teismas iškraipė ginčijamą sprendimą kvalifikuodamas šio 2 straipsnyje nurodytą pažeidimą atskiru pažeidimu, o ne paprastu minėto sprendimo 1 straipsnyje nurodyto pažeidimo įgyvendinimu.

102 Tačiau Pirmosios instancijos teismas neiškraipė ginčijamo sprendimo. Kaip pažymėjo Komisija, aplinkybė, kad pažeidimas (t. y. atitinkamų tiekimo sutarčių sudarymas) yra atskirai nurodytas specialiame ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies straipsnyje, įrodo, jog šis pažeidimas minėtu sprendimu buvo kvalifikuojamas kaip atskiras EB 81 straipsnio pažeidimas. Be to, ginčijamo sprendimo 3 straipsniu 1 ir 2 straipsnyje nurodytos įmonės buvo įpareigotos nutraukti „minėtuose straipsniuose nurodytus pažeidimus“, o šis tekstas aiškiai rodo, kad turima omenyje atskiri pažeidimai.

103 Galiausia, priešingai nei nurodo apeliantė, ginčijamo sprendimo 164 konstatuojamosios dalies klausimu Pirmosios instancijos teismas iš savo vertinimo neturėjo padaryti kitokių išvadų.

104 Dėl šios konstatuojamosios dalies Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 244 ir 245 punktuose nusprendė:

„244 <...> Reikia konstatuoti, kiek tai reikšminga, kad Komisijos teiginys ginčijamo sprendimo 164 konstatuojamosios dalies pirmame sakinyje, jog tiekimo sutartys, sudarančios ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nurodytą pažeidimą, buvo tik priemonė to paties sprendimo 1 straipsnyje nustatytam pažeidimui įgyvendinti, yra netikslus, nes toks įgyvendinimas buvo vienas iš kelių atskirų, bet tarpusavyje susijusių antrojo pažeidimo antikonkurencinių tikslų ir pasekmių. Iš tikrųjų, Pirmosios instancijos teismas <...> minėtame sprendime *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją* (569 ir kiti punktai) nusprendė, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą, nes nustatydama Europos gamintojams skiriamų baudų dydį ji neatsižvelgė į ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nurodytą pažeidimą, nors šio pažeidimo tikslas ir poveikis buvo didesni negu vien prisidėjimas prie Europos–Japonijos susitarimo tęstinumo (žr. šiuo klausimu minėto teismo sprendimo 571 punktą).

245 Nors pirmesniame punkte minėtas nevienodas požiūris galiausia buvo pagrindas sumažinti Japonijos ieškovėms skirtų baudų dydį, šį požiūrį lėmusi analizės klaida neduoda pagrindo šioje byloje panaikinti ginčijamo sprendimo 2 ar 1 straipsnių.“

105 Kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 213–216 punktuose, Pirmosios instancijos teiginiai skundžiamo sprendimo 244 punkte paprasčiausia reiškia, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog nereikia skirti papildomos baudos už ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nurodytą pažeidimą, nes minėtos sutartys buvo tik priemonė įgyvendinti nacionalinių rinkų apsaugos principą, nustatyta Europos–Japonijos klube (žr. šio sprendimo 20 punktą). Taigi šis Pirmosios instancijos teismo vertinimas neturi jokios reikšmės pačiam ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nurodyto pažeidimo konstatavimui ir nepateisina minėto straipsnio panaikinimo.

106 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad šeštasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

G — Dėl septintojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto piktnaudžiavimu įgaliojimais, teisės klaidomis ir faktinių aplinkybių iškraipymu nagrinėjant ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nurodyto pažeidimo poveikį

1. Šalių argumentai

107 *Dalmine* mano, jog Pirmosios instancijos teismas, nuspręsdamas, kad tiekimo sutartis, sudaryta tarp *Dalmine* ir *Corus*, ribojo konkurenciją nesriegiuotų ir sriegiuotų vamzdžių rinkoje Jungtinėje Karalystėje, iškraipė faktines aplinkybes. Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, kad sudariusi šią sutartį *Dalmine* praktiškai pasitraukė iš Jungtinės Karalystės nesriegiuotų ir sriegiuotų vamzdžių rinkos. Šiuo klausimu *Dalmine* pažymi, kad bet kuriuo atveju ji negalėjo įeiti į Jungtinės Karalystės OCTG *premium* vamzdžių rinką, nes ji neturėjo reikalaujamos licencijos.

108 *Dalmine* pabrėžia, kad jos tiekimo sutartis, sudaryta su *Corus*, yra susijusi su nesriegiuotais vamzdžiais, t. y. preke, kuria neprekiaujama nagrinėjamoje rinkoje. Todėl ši sutartis negali būti laikoma priemone įgyvendinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodytą tariamą susitarimą dėl nacionalinių rinkų pasidalijimo. Atvirkščiai, ši sutartis yra pagrįsta teisėta komercine logika.

109 Komisija tvirtina, jog Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad *Dalmine* galėjo gauti licenciją, leidžiančią jai prekiauti OCTG *premium* vamzdžiais šioje rinkoje, jei ji būtų buvusi tuo suinteresuota, tačiau nagrinėjamos tiekimo sutarties sudarymas panaikino tokį interesą ir pašalino *Dalmine* kaip potencialią konkurentę.

110 Komisija priduria, kad nesant minėtos tiekimo sutarties *Dalmine* būtų buvusi taip pat suinteresuota pardavinėti standartinius OCTG vamzdžius šioje rinkoje. Ji taip pat nurodo, kad *Dalmine* Jungtinėje Karalystėje jau pardavinėjo standartinius OCTG vamzdžius, kuriems nereikalinga jokia licencija, ir todėl jos argumentas, jog ji negalėjo įeiti į Jungtinės Karalystės rinką, yra nepagrįstas.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

111 Skundžiamo sprendimo 179 punkte Pirmosios instancijos teismas, apeliantei neginčijant, pateikė tokį ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nurodytų tiekimo sutarčių vertinimą:

„<...> Apskritai šiomis sutartimis pasidalijamas *Corus* nesriegiuotų vamzdžių poreikis tarp trijų kitų Europos gamintojų (40 % – *Vallourec*, 30 % – *Dalmine* ir 30 % – *Mannesmann*) vėliausiai nuo 1993 m. rugpjūčio 9 dienos. Be to, kiekviena iš

sutarčių nustato sąlygą, kad *Corus* mokama kaina už sriegiuotus vamzdžius turi būti nustatyta pagal matematinę formulę, kurioje atsižvelgiama į už sriegiuotus vamzdžius gaunamą kainą."

112 Atsižvelgiant į šias tiekimo sutarčių sąlygas, apeliantės argumentai, kuriais iš esmės siekiama įrodyti, kad nėra jokio ryšio tarp minėtų sutarčių poveikio konkurencijai ir nesriegiuotų bei sriegiuotų vamzdžių, turi būti atmesti. Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas, neiškraipydamas faktinių aplinkybių, skundžiamo sprendimo 181 punkte įtikinamai nurodė tiekimo sutarčių antikonkurencinį poveikį ne tik nesriegiuotų vamzdžių rinkai, bet ir sriegiuotų vamzdžių rinkai:

„Paaukodama savo laisvę rinktis tiekėją *Corus* kiekviena tiekimo sutartimi taip susaistė tris savo konkurentus Bendrijoje, kad jos namų rinkoje išnyko bet kokia veiksminga konkurencija iš jų pusės ir bet kokia tokios konkurencijos perspektyva. Šių trijų gamintojų nesriegiuotų vamzdžių pardavimas mažėtų, jei mažėtų *Corus* sriegiuotų vamzdžių pardavimas. Be to, nesriegiuotų vamzdžių pardavimo pelnas, kurį gautų šie trys tiekėjai, mažėtų, jeigu mažėtų *Corus* už sriegiuotus vamzdžius gaunama kaina, ir tai net galėtų virsti nuostoliais. Tokiomis aplinkybėmis buvo praktiškai neįmanoma, kad šie trys gamintojai siektų realiai konkuruoti, ypač kainomis, su *Corus* Jungtinės Karalystės sriegiuotų vamzdžių rinkoje <...>."

113 Dėl to, kad apeliantė šių teikimo sutarčių sudarymą su *Corus* vadina logiška ir teisėta komercine veikla, reikia konstatuoti, kad šį argumentą atmetė Pirmosios instancijos teismas minėtame skundžiamo sprendimo 181 punkte ir to paties sprendimo 185 punkte, pagal kurį, „jeigu tiekimo sutartys nebūtų sudarytos, kiti trys Europos gamintojai, išskyrus *Corus*, nesant Pagrindinių taisyklių, būtų turėję realų ar bent jau potencialų komercinį interesą veiksmingai konkuruoti su *Corus* Jungtinės Karalystės sriegiuotų vamzdžių rinkoje, taip pat konkuruoti vienas su kitu tiekiant *Corus* nesriegiuotus vamzdžius".

114 Galiausia dėl ieškovės argumento, kad ji negalėjo įeiti į Jungtinės Karalystės rinką, nes neturėjo licencijos pardavinėti OCTG *premium* vamzdžius, pakanka padaryti nuorodą į visiškai teisingą Pirmosios instancijos teismo vertinimą, pateiktą skundžiamo sprendimo 186 punkte:

„Dėl *Dalmine* argumentų nurodant praktines kliūtis, kurios trukdė jai tiesiogiai parduoti *premium* ir standartinius OCTG vamzdžius Jungtinės Karalystės rinkoje, konstatuotina, kad šios kliūtys nėra pakankamos pagrįsti prielaidą, kad be tiekimo sutarties su *Corus*, o vėliau su *Vallourec*, ji niekada nebūtų galėjusi parduoti šių produktų toje rinkoje. Darant prielaidą, kad Jungtinės Karalystės OCTG vamzdžių rinkos sąlygos pagerėjo, negalima atmesti galimybės, jog *Dalmine* būtų galėjusi gauti licenciją parduoti *premium* sriegiuotus vamzdžius šioje rinkoje arba ji būtų galėjusi padidinti standartinių OCTG vamzdžių gamybą, kad parduotų juos šioje rinkoje. Iš to išplaukia, kad pasirašydama minėtą tiekimo sutartį ji faktiškai suvaržė savo verslo politiką <...>."

115 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad septintasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

H — *Dėl aštuntojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto teisės klaidomis ir faktinių aplinkybių iškraipymu vertinant tiekimo sutarties, sudarytos tarp „Dalmine" ir „Corus", ekonomines aplinkybes*

1. Šalių argumentai

116 *Dalmine* ginčija Pirmosios instancijos teismo vertinimą, pagal kurį su *Corus* sudarytos tiekimo sutarties sąlygos yra savaime neteisėtos.

117 Šiuo klausimu *Dalmine* paaiškina nagrinėjamos sutarties komercinę logiką, primena *Corus* derybinę galią, lyginant su potencialiais tiekėjais, ir dar kartą pakartoja savo tvirtinimą, kad ji Jungtinės Karalystės rinkoje pardavinėjo standartinius OCTG vamzdžius labai mažais kiekiais ir visiškai nepardavinėjo OCTG *premium* vamzdžių.

118 Komisija tvirtina, kad šis apeliacinio skundo pagrindas atkartoja Pirmosios instancijos teismui pateiktus argumentus ginčijant tam tikrų tiekimo sutarties tarp *Dalmine* ir *Corus* sąlygų antikonkurencinį pobūdį, todėl jis turi būti atmestas.

119 Bet kuriuo atveju ieškovės argumentai yra nepagrįsti. Komisija nurodo, kad vienos iš šalių komerciniai interesai ir derybinė galia negali turėti įtakos EB 81 straipsnį pažeidžiančios sutarties teisėtumui.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

120 Kaip matyti iš šio sprendimo 111–113 punktų, Pirmosios instancijos teismas pagrįstai, teisingai ir neiškraipydamas faktinių aplinkybių nusprendė, kad ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nurodytos tiekimo sutartys galėjo paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą bei trukdė, ribojo arba iškraipė konkurenciją bendrojoje rinkoje. Todėl apeliantė negali ginčyti Pirmosios instancijos teismo vertinimo, pagal kurį minėtų sutarčių sąlygos yra neteisėtos.

121 Dėl ieškovės nurodomų tam tikrų komercinių interesų ir vienos iš minėtų sutarčių šalių derybinės galios reikia pažymėti, kad, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 229 ir 230 punktuose, šie priekaištai aiškiai nebuvo pareikšti Pirmosios instancijos teisme ir todėl turi būti pripažinti nepriimtini nagrinėjant šį apeliacinį skundą (žr. šiuo klausimu 1994 m. birželio 1 d. Sprendimo *Komisija prieš Brazzelli Lualdi ir kt.*, C-136/92 P, Rink. p. I-1981, 59 punktą ir 1999 m. liepos 8 d. Sprendimo *Hercules Chemicals prieš Komisiją*, C-51/92 P, Rink. p. I-4235, 58 punktą). Be to, minėti priekaištai bet kuriuo atveju negali būti patenkinti. Tiesa, kad elgesio atitikimo EB 81 straipsnio 1 daliai vertinimas turi būti atliekamas atsižvelgiant į šio elgesio ekonomines aplinkybes (žr. šiuo klausimu 2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *General Motors prieš Komisiją*, C-551/03 P, Rink. p. I-3173, 66 punktą ir 2006 m. liepos 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Volkswagen*, C-74/04 P, Rink. p. I-6585, 45 punktą). Vis dėlto apeliantės tvirtinimai, net jei jie būtų pagrįsti, negalėtų įrodyti, kad ekonominės aplinkybės užkirto kelią bet kokiai veiksmingai konkurencijai (žr. pagal analogiją 1999 m. liepos 8 d. Sprendimo *Montecatini prieš Komisiją*, C-235/92 P, Rink. p. I-4539, 127 punktą).

122 Todėl aštuntasis apeliacinio skundo pagrindas taip pat turi būti atmestas.

I — *Dėl devintojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto teisės klaidomis ir motyvų nenurodymu vertinant pažeidimo sunkumą*

1. Šalių argumentai

123 *Dalmine* tvirtina, kad jai inkriminuojamo pažeidimo sunkumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į atitinkamos rinkos dydį, nes tai yra vienintelis objektyvus kriterijus. Pažeidimo sunkumo vertinimas neatsižvelgiant į šį objektyvų kriterijų būtų nelogiškas ir pagrįstas elementais, kurie nėra nustatyti nei teismų praktikoje, nei Reglamente Nr. 17, nei Baudų nustatymo metodo gairėse, remiantis Reglamento

Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir EAPB sutarties 65 straipsnio 5 dalimi (OL C 9, 1998, p. 3; toliau – Baudų nustatymo metodo gairės). Todėl Pirmosios instancijos teismas klaidingai konstatavo, kad atitinkamos rinkos dydis yra tik vienas iš kriterijų, į kuriuos turi būti atsižvelgta apskaičiuojant baudą.

124 *Dalmine* taip pat nurodo argumentus, kuriais siekia įrodyti, jog baudų nustatymo metodo gairėse nustatytų kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti apskaičiuojant baudą, t. y. pažeidimo pobūdis, įtaka rinkai ir atitinkamos geografinės rinkos dydis, priešingai nei nurodė Pirmosios instancijos teismas, Komisija nesilaikė. Ji tvirtina, kad tariamas pažeidimas negali būti laikomas „labai sunkiu". Be to, Pirmosios instancijos teismas nenurodė šio kvalifikavimo motyvų. Jis tik nagrinėjo Komisijos vertinimus nespręsdamas dėl jų tinkamumo ir pagrįstumo.

125 Galiausia *Dalmine* priekaištauja Pirmosios instancijos teismui neatsižvelgus atskirai į kiekvienos įmonės ginčijamo sprendimo adresatės dydį. Ji tvirtina, kad paskiriant jai tokią pačią baudą, kaip, pavyzdžiui, *Nippon Steel*, kurios apyvarta yra daug didesnė už jos, pažeidžiamas teisėtumas ir proporcingumas. Jai paskirtos baudos neproporcingumą taip pat įrodo tai, kad pagrindinė bauda sudarė 16 % atitinkamos prekės pardavimo 1998 m. pasaulinėje rinkoje, 38 % pardavimo Bendrijos rinkoje ir 95 % pardavimo pažeidimo laikotarpiu Vokietijoje, Prancūzijoje, Italijoje ir Jungtinėje Karalystėje.

126 Komisija pirmiausia primena, kad pagal baudų nustatymo metodo gaires atitinkamos rinkos dydis yra tik vienas iš kriterijų, į kurį reikia atsižvelgti vertinant pažeidimo sunkumą.

127 Komisija taip pat tvirtina, kad minėtose gairėse nustatyti kriterijai buvo tinkamai taikomi. Ji paaiškina, kad kartelis dėl pažeidimo pobūdžio arba dėl to, kad jis daro poveikį didelei bendrosios rinkos daliai, gali būti kvalifikuojamas kaip „labai sunkus pažeidimas“, net jei jis susijęs su preke, kurios pardavimas sudaro tik labai nedidelę apyvartos dalį minėtoje rinkoje.

128 Galiausia Komisija pabrėžia, kad iš baudų nustatymo metodo gairių matyti, jog baudų diversifikavimas atsižvelgiant į pažeidimą padariusių įmonių apyvartą yra tik galimybė, o ne pareiga.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

129 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką Bendrijos konkurencijos teisės pažeidimo sunkumas vertinamas remiantis daugeliu veiksnių, pavyzdžiui, specifinėmis bylos aplinkybėmis, jos kontekstu ir baudų atgrasinamuoju poveikiu, tačiau privalomo ir baigtinio kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti bet kuriuo atveju, sąrašo nėra (žr. minėto sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją* 465 punktą ir 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 241 punktą).

130 Kriterijams, į kuriuos galima atsižvelgti vertinant pažeidimo sunkumo laipsnį, priklauso kiekvienos įmonės elgesys, vaidmuo, kurį kiekviena iš jų atliko derinant veiksmus, pelnas, kurį šios įmonės gavo iš šių veiksmų, įmonių dydis ir atitinkamų prekių vertė, taip pat pavojus, kurį tokio pobūdžio pažeidimai kelia Bendrijos

tikslams (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *Musique Diffusion française ir kt. prieš Komisiją* 129 punktą ir minėto sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją* 242 punktą).

131 Pagal Baudų nustatymo metodo gairių 1A punktą „vertinant pažeidimo sunkumą reikia atsižvelgti į jo pobūdį, įtaką rinkai, jeigu ji gali būti įvertinta, ir atitinkamos geografinės rinkos dydį".

132 Todėl, priešingai nei tvirtina apeliantė, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 259 punkte teisingai nurodė, kad atitinkamos rinkos dydis yra tik vienas iš kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant pažeidimo sunkumą ir nustatant baudos dydį.

133 Dėl *Dalmine* argumentų, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai ir nepakankamai motyvuodamas patvirtino Komisijos baudų apskaičiavimo metodo gairių taikymą ir pažeidimo kvalifikavimą kaip „labai sunkaus", reikia priminti, jog Komisija turi didelę diskreciją ir kad Baudų nustatymo metodo gairėse numatytas apskaičiavimo metodas nustato įvairias lankstumo suteikiančias nuostatas (žr. 2006 m. birželio 29 d. Sprendimo *SGL Carbon prieš Komisiją*, C-308/04 P, Rink. p. I-5977, 46 ir 47 punktus).

134 Vis dėlto Teisingumo Teismas turi patikrinti, ar Pirmosios instancijos teismas teisingai įvertino Komisijos naudojimąsi minėta diskrecija (minėto sprendimo *SGL Carbon prieš Komisiją* 48 punktas).

135 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 263–265 punktuose teisingai apibendrino Baudų nustatymo metodo gairėse nustatytų kriterijų Komisijos atliktą taikymą:

„263 <...> ginčijamo sprendimo 161 konstatuojamojoje dalyje Komisija, pagrįsdama išvadą, kad ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nustatytas pažeidimas yra „labai sunkus", iš esmės rėmėsi visų įmonių elgesio neteisėtumu. Šiuo atžvilgiu ji nurodė pažeidimu pripažinto susitarimo dėl rinkos pasidalijimo antikonkurencinį pobūdį ir tai, kad šis susitarimas kėlė pavojų veiksmingam vidaus rinkos funkcionavimui, neteisėto elgesio tyčinį pobūdį bei slaptą ir struktūrizuotą konkurenciją ribojančios sistemos pobūdį. Tame pačiame 161 punkte Komisija taip pat atsižvelgė į tai, kad „keturiose nagrinėjamose valstybėse narėse nuperkama didžioji dalis besiūlių OCTG (vamzdžių) ir (transportavimo vamzdžių) Bendrijoje, todėl jos sudaro plačią geografinę rinką".

264 Kita vertus, ginčijamo sprendimo 160 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad „konkretus pažeidimo poveikis rinkai yra ribotas", nes abu nagrinėjami produktai, t. y. standartiniai OCTG vamzdžiai ir transportavimo vamzdžiai projektams, sudarė tik 19 % viso Bendrijos besiūlių OCTG ir transportavimo vamzdžių panaudojimo ir dėl technologinės pažangos ateityje suvirinti vamzdžiai galėjo patenkinti dalį besiūlių vamzdžių poreikio.

265 Taigi ginčijamo sprendimo 162 konstatuojamojoje dalyje Komisija, 161 konstatuojamojoje dalyje išvardytų kriterijų pagrindu pažeidimą pripažinusi „labai sunkų", atsižvelgė į ginčijamo sprendimo adresatų palyginti mažą nagrinėjamų prekių pardavimų keturiose susijusiose valstybėse narėse apyvartą (73 milijonai eurų per metus). Ši nuoroda į atitinkamos rinkos

dydį yra susijusi su nedidelio pažeidimo poveikio rinkai įvertinimu ginčijamo sprendimo 160 straipsnyje. Todėl Komisija atsižvelgdama į pažeidimo sunkumą nusprendė nustatyti tik 10 milijonų eurų dydžio baudą. Iš principo už pažeidimą, priskiriamą labai sunkiems, Baudų nustatymo metodo gairės numato „daugiau kaip 20 milijonų (eurų)“ baudą.“

136 Iš pirmiau apibendrintos Komisijos analizės matyti, kad nustatant pažeidimo sunkumą buvo atsižvelgta į tris Baudų nustatymo metodo gairių 1A punkte nurodytus kriterijus. Taigi Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 260 punkte teisingai nurodė, „kad nors ginčijamame sprendime Komisija aiškiai nenurodė, jog remiasi baudų nustatymo metodo gairėmis, ji vis dėlto ieškovei paskirtą baudą nustatė taikydama tose gairėse nustatytą metodą“.

137 Skundžiamo sprendimo 266–271 punktuose Pirmosios instancijos teismas nagrinėjo, „ar Komisijos (to paties sprendimo 263–265 punktuose) nurodyti teiginiai yra teisėti atsižvelgiant į *Dalmine* pateiktus argumentus“:

„267 Dėl *Dalmine* argumentų dėl atitinkamų rinkų konstatuotina, kad ginčijamo sprendimo 35 ir 36 konstatuojamosiose dalyse pateikiamas apibrėžimas atitinkamų geografinių rinkų, kokios jos turėtų būti, jei nebūtų neteisėtų susitarimų, kurių tikslas arba poveikis yra šių rinkų dirbtinis padalijimas. Iš viso ginčijamo sprendimo, ypač iš 53–77 konstatuojamųjų dalių, matyti, kad Japonijos ir Europos gamintojų veiksmai kiekvieno jų vietos rinkoje ar kai

kuriais atvejais – tam tikro pasaulio regiono rinkoje buvo nulemti tikslių taisyklių, kurios skyrėsi kiekvienai rinkai ir buvo komercinių derybų Europos–Japonijos klube rezultatas.

268 Taigi *Dalmine* argumentai, kad ginčijamo sprendimo aštuonių adresatų parduodami standartinių OCTG vamzdžių ir transportavimo vamzdžių projektams kiekiai sudarė mažą šių produktų pasaulinės ir Europos rinkos dalį, turi būti atmesti kaip nereikšmingi. Pagal ginčijamame sprendime pateiktą įvertinimą pažeidimas yra labai sunkus, nes šio sprendimo 1 straipsnyje nurodyto pažeidimo tikslas ir tam tikru mastu poveikis yra kitų įmonių pašalinimas iš nacionalinių plieno vamzdžių rinkų, įskaitant keturių didžiausių Europos bendrijos valstybių narių rinkas.

269 Šiuo klausimu *Dalmine* argumentai, kad standartinių OCTG vamzdžių pardavimo apimtis buvo maža ir kad jos nacionalinėje rinkoje vyko didelė suvirintų vamzdžių ir transportavimo vamzdžių projektams konkurencija, yra nereikšmingi, nes jos dalyvavimas pažeidime dėl rinkos pasidalijimo buvo susijęs su įsipareigojimu neparduoti ginčijamame sprendime nurodytų produktų kitose rinkose. Taigi net jeigu aplinkybės, kuriomis grindžiami šie argumentai, būtų teisiškai įrodytos, jos nepaneigtų Komisijos išvados dėl *Dalmine* padaryto pažeidimo sunkumo.

270 Be to, reikia pažymėti, kad *Dalmine* nurodytą aplinkybę, jog ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodytas pažeidimas yra susijęs tik su dviem specifiniais produktais, t. y. standartiniais OCTG ir transportavimo vamzdžiais projektams, bet ne su visais OCTG ir transportavimo vamzdžiais,

Komisija aiškiai nurodė ginčijamo sprendimo 160 konstatuojamojoje dalyje kaip veiksnį, apribojusį pažeidimo poveikį rinkai (žr. šio sprendimo 264 punktą). Toje pačioje konstatuojamojoje dalyje Komisija taip pat nurodo didėjančią suvirintų vamzdžių konkurenciją (žr. taip pat 264 punktą). Taigi reikia konstatuoti, kad Komisija, ginčijamame sprendime vertindama pažeidimo sunkumą, jau atsižvelgė į šiuos veiksnius.

271 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad baudos dydį pagal pažeidimo sunkumą sumažinus iki 50 % minimalios sumos, paprastai skiriamos už labai sunkų pažeidimą, kaip nurodyta 265 punkte, buvo tinkamai atsižvelgta į ribotą pažeidimo poveikį nagrinėjamai rinkai."

138 Reikia konstatuoti, kad šiais tvirtinimais Pirmosios instancijos teismas pagrįstai ir nuosekliai išreiškė savo nuomonę apie esminius pažeidimo sunkumo vertinimo veiksnius ir kad teisingai atsakė į *Dalmine* nurodytus argumentus. Priešingai nei tvirtina apeliantė, Pirmosios instancijos teismas neapsiribojo tik Komisijos vertinimų apibendrinimu, bet išsamiai išnagrinėjo *Dalmine* pateiktą klausimą, ar Komisija, teisingai vertindama pažeidimo sunkumą, teisingai įvertino šio pažeidimo poveikį atitinkamai rinkai. Be to, savo vertinimu, pagal kurį ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodytas pažeidimas bet kuriuo atveju yra „labai sunkus", nes šio pažeidimo tikslas ir tam tikru mastu poveikis buvo kiekvienos iš aštuonių ginčijamo sprendimo adresačių pašalinimas iš kiekvienos šių įmonių nacionalinių rinkų, Pirmosios instancijos teismas teisingai pabrėžė pažeidimo, t. y. nacionalinių rinkų pasidalijimo Bendrijoje, sunkumą.

139 Be to, kaip teisingai nurodė Pirmosios instancijos teismas, į ribotą pažeidimo poveikį rinkai šioje byloje jau buvo adekvačiai atsižvelgta, nes Komisija, atsižvelgdama į pažeidimo sunkumą nustatė tik 10 mln. eurų baudą.

140 Savo paskutiniu kaltinimu grįsdama šį pagrindą apeliantė kaltina Pirmosios instancijos teismą atskirai neatsižvelgus į kiekvienos įmonės ginčijamo sprendimo adresatės dydį.

141 Kaip jau Teisingumo Teismas yra nusprendęs, Komisija, apskaičiuodama baudą pagal nagrinėjamo pažeidimo sunkumo laipsnį ir trukmę, neprivalo baudos nustatyti pagal sumas, paremtas konkrečios įmonės apyvarta. Komisijai, siekiant įvertinti pažeidimo sunkumą apskaičiuojant baudą, leidžiama atsižvelgti į atitinkamos įmonės apyvartą, tačiau šiai apyvartai negalima skirti pernelyg didelės reikšmės, palyginus su kitais vertinimo kriterijais (minėto sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją* 255 ir 257 punktai).

142 Baudų nustatymo metodo gairių 1A punkto šeštoji pastraipa atitinka šią teismo praktiką. Joje nurodyta, kad „tam tikrais atvejais gali prireikti koreguoti baudas, numatytas kiekvienai iš trijų kategorijų, siekiant atsižvelgti į specifinį kiekvienos įmonės dydį ir jos pažeidimo poveikį konkurencijai, visų pirma tuomet, kai to paties tipo pažeidimus padaro labai skirtingo dydžio įmonės“.

143 Skundžiamo sprendimo 282 punkte Pirmosios instancijos teismas teisingai nurodė, kad iš Baudų nustatymo metodo gairių minėtoje pastraipoje vartojamų žodžių „tam tikrais atvejais“ ir žodžių „visų pirma“ aišku, kad baudų koregavimas atsižvelgiant į konkrečios įmonės dydį yra ne nuolatinis skaičiavimo etapas, kurį Komisija pati sau nustatė, o lankstumo, kurį ši institucija sau leidžia bylose, kai to reikia, įrodymas. Šią diskreciją patvirtina ir toje pačioje pastraipoje esantys žodžiai „gali prireikti koreguoti“.

144 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 283 punkte padarė teisingą išvadą, kad „Komisija išlaiko tam tikrą diskreciją, susijusią su galimybe koreguoti baudas pagal kiekvienos įmonės dydį. Todėl kai baudos skiriamos tą patį pažeidimą padariusioms įmonėms, nustatydama baudos dydį Komisija neprivalo užtikrinti, kad galutinė baudos suma atspindėtų baudžiamos įmonės bendrą apyvartą, palyginti su kitomis įmonėmis <...>“

145 Šis vertinimas buvo visiškai tinkamas, nes visos įmonės, ginčijamo sprendimo adresatės, buvo didelės, ir ši aplinkybė leido Komisijai nekoreguoti nustatytų baudų (žr. ginčijamo sprendimo 165 konstatuojamąją dalį). Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas tinkamai konstatavo:

„284 <...> *Dalmine* ginčija šią išvadą ir teigia, kad tarp ginčijamo sprendimo adresatų ji yra mažiausia įmonė, nes jos apyvarta 1998 metais sudarė tik 667 milijonų eurų. Iš tikrųjų pagal visų prekių apyvartą tarp *Dalmine* ir didžiausios iš nubaustų įmonių *Nippon (Steel Corp.)*, kurios 1998 m. apyvarta siekė 13 489 milijonus eurų, yra labai didelis skirtumas.

285 Vis dėlto atsiliepime į ieškinį Komisija teigė, ir tam *Dalmine* neprieštaravo, kad pastaroji nėra maža ar vidutinė įmonė. 1996 m. balandžio 3 d. Komisijos rekomendacijoje 96/280/EB dėl mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 107, p. 4), kuri buvo taikoma ginčijamo sprendimo priėmimo metu, nustatyta, kad tokiose įmonėse turi dirbti mažiau kaip 250 darbuotojų, o jų metinė apyvarta neturi viršyti 40 milijonų eurų arba metinė turto balansinė

vertė – ne didesnė kaip 27 milijonų eurų. 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijoje Nr. 2003/361/EB dėl mikro, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, p. 36) šios dvi ribos buvo peržiūrėtos ir padidintos iki atitinkamai 50 milijonų eurų ir 43 milijonų eurų.

286 Pirmosios instancijos teismas neturi duomenų apie *Dalmine* darbuotojų skaičių ar balansinę vertę, tačiau jos apyvarta 1998 m. buvo daugiau nei dešimt kartų didesnė už Komisijos tose dviejose rekomendacijose numatytą kriterijų. Dėl to, remiantis Pirmosios instancijos teismui pateikta informacija, reikia pripažinti, kad ginčijamo sprendimo 165 konstatuojamojoje dalyje Komisija teisingai nustatė, kad *Dalmine* yra didelė įmonė."

146 Dėl apeliantės siekiant įrodyti baudos neproporcingumą nurodytos aplinkybės, kad jai paskirta pagrindinė bauda sudarė 16 % atitinkamos prekės pardavimo 1998 m. pasaulinėje rinkoje, 38 % pardavimo Bendrijos rinkoje ir 95 % pardavimo pažeidimo laikotarpiu Vokietijoje, Prancūzijoje, Italijoje ir Jungtinėje Karalystėje reikia priminti, kad maksimali 10 % riba, nustatyta Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalyje, yra taikoma bendrai atitinkamos įmonės apyvartai ir kad tik galutinė paskirta bauda negali peržengti minėtos ribos (minėto sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją* 278 punktas ir minėto sprendimo *SGL Darbon prieš Komisiją* 82 punktas). Kadangi *Dalmine* neginčija skundžiamo sprendimo 287 punkte pateiktų tvirtinimų, kad ginčijamu sprendimu *Dalmine* skirta bauda, t. y. 10,8 milijono eurų, sudaro tik apie 1,62 % pasaulinės apyvartos 1998 m., kuri yra 667 milijonai eurų, ji negali remtis akivaizdžiu minėtos baudos neproporcingumu įmonės dydžio atžvilgiu.

147 Kadangi buvo atmesti visi apeliantės kaltinimai, devintasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

J — *Dėl dešimtojo apeliacinio skundo pagrindo, pagrįsto teisės klaidomis ir motyvų nenurodymu vertinant pažeidimo trukmę ir lengvinančias aplinkybes*

1. Šalių argumentai

148 *Dalmine* tvirtina, kad turėjo būti atsižvelgta į tam tikras lengvinančias aplinkybes, pavyzdžiui, jos nereikšmingą ir pasyvų vaidmenį įgyvendinant ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodytą sprendimą ir į tai, kad ji nutraukė pažeidimą po pirmojo Komisijos įsikišimo. Net jei į šias aplinkybes nereikėjo privalomai atsižvelgti, Komisija turėjo nurodyti priežastis, kodėl ji nesumažino baudos remdamasi šiomis aplinkybėmis. Pirmosios instancijos teismas turėjo atkreipti dėmesį į šį nemotyvavimą ir jį sankcionuoti.

149 Be to, iš antrosios nurodytos lengvinančios aplinkybės matyti, kad *Dalmine* padaryto pažeidimo trukmė buvo trumpa ir kad skundžiamas sprendimas šiuo klausimu yra prieštaringas.

150 Galiausia *Dalmine* nurodo vienodo požiūrio principo pažeidimą, nes jos bendradarbiavimas per administracinę procedūrą nebuvo įvertintas taip pat, kaip ir *Vallourec* bendradarbiavimas.

151 Komisija primena, kad baudų nustatymo srityje Pirmosios instancijos teismas turi neribotą jurisdikciją ir kad šioje byloje jis šia jurisdikcija tinkamai pasinaudojo skundžiamame sprendime nurodydamas priežastis, dėl kurių nebuvo atsižvelgta į *Dalmine* nurodytas lengvinančias aplinkybes. Atitinkamuose minėto

sprendimo punktuose Pirmosios instancijos teismas teisingai konstatavo, kad *Dalmine* nenutraukė pažeidimo po Komisijos įsikišimo ir kad *Dalmine* ir *Vallourec* bendradarbiavimas nebuvo lygiavertis.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

152 Pirmiausia dėl tariamos *Dalmine* diskriminacijos *Vallourec* atžvilgiu nustatant baudą reikia priminti, kad nors nagrinėdamas apeliacinį skundą Teisingumo Teismas teisingumo sumetimais negali savo vertinimu pakeisti Pirmosios instancijos teismo įgyvendinant savo neribotą jurisdikciją pateikto vertinimo dėl įmonėms už Bendrijos teisės pažeidimą paskirtų baudų dydžio, vis dėlto tokios jurisdikcijos įgyvendinimas nustatant minėtų baudų dydžius negali lemti įmonių, dalyvavusių susitarime ar suderintuose veiksmuose, draudžiamuose EB 81 straipsnio 1 dalimi, diskriminacijos (2000 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Sarrió prieš Komisiją*, C-291/98 P, Rink. p. I-9991, 96 ir 97 punktai ir minėto sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją* 617 punktas).

153 Vis dėlto apeliacinis skundas turi nurodyti teisinius argumentus, specialiai grindžiančius apeliacinio skundo pagrindą dėl vienodo požiūrio principo pažeidimo, nes priešingu atveju šis pagrindas bus nepriimtinas (minėto sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją* 618 punktas).

154 Šioje byloje, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 19 punkte, Komisija 40 % sumažino *Vallourec* paskirtos baudos dydį bei 20 % sumažino *Dalmine* baudą, nes šios įmonės bendradarbiavo su Komisija per administracinę procedūrą.

155 Reikia konstatuoti, kad kadangi apeliantė ginčija Pirmosios instancijos teismo skundžiamo sprendimo 344 punkte pateiktą vertinimą, pagal kurį „<...> net jei *Dalmine* atsakymai į klausimus turėjo kokios nors reikšmės Komisijai, jie tik patvirtino, nors ne taip tiksliai ir aiškiai, *Vallourec* pateiktą informaciją Verluca pareiškimais“. Teisingumo Teismas, nagrinėdamas šį apeliacinį skundą, neturi tikrinti Pirmosios instancijos teismo argumentų, išdėstytų skundžiamo sprendimo 345 punkte, kad „*Dalmine* Komisijai pateikta informacija iki (pranešimo apie kaltinimus) gavimo negali būti prilyginama *Vallourec* pateiktai informacijai ir jos nepakanka pagrįsti *Dalmine* skirtos baudos sumažinimo daugiau nei jau taikytas 20 % sumažinimas, nes nebuvo ginčijamos faktinės aplinkybės. Nors įmonės apsisprendimas neginčyti faktinių aplinkybių pastebimai palengvino Komisijos užduotį, to negalima pasakyti apie informaciją, kurią *Dalmine* suteikė prieš išsiunčiant (pranešimą apie kaltinimus)“.

156 Dėl apeliantės argumentų dėl jos nereikšmingo ir pasyvaus vaidmens įgyvendinant ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodytą pažeidimą Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 327 punkte padarė nuorodą į to paties sprendimo 280–297 punktuose pateiktą analizę, kuria remiantis:

„288 <...> reikia priminti <...>, jog *Dalmine* argumentai, kad jos standartinių OCTG vamzdžių pardavimo apimtys buvo mažos ir kad jos rinkoje vyko didelė konkurencija tarp suvirintų vamzdžių ir transportavimo vamzdžių projektams, yra nereikšmingas, nes įmonės dalyvavimas darant pažeidimą, susijusį su susitarimu pasidalyti rinkas, prasidėjo įsipareigojus neparduoti minėtų produktų kitose rinkose <...>. Taigi net jei faktai, kuriais ji remiasi, būtų pakankamai teisiškai įrodyti, jie nepaneigtų Komisijos išvados dėl *Dalmine* padaryto pažeidimo sunkumo.

<...>

290 Kadangi *Dalmine* buvo vienintelė Europos–Japonijos klubo narė iš Italijos, reikia konstatuoti, kad jos dalyvavimo pakako išplėsti konkurenciją ribojančio susitarimo geografinį taikymą dar viena Bendrijos valstybės narės teritorija. Dėl to reikia konstatuoti, kad *Dalmine* dalyvavimas pažeidime turėjo pastebimą poveikį Bendrijos rinkai. Nustatant, kokią įtaką ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodytų produktų rinkoms padarė *Dalmine* dalyvavimas tame straipsnyje nurodytame pažeidime, ši aplinkybė yra daug svarbesnė, nei įmonių palyginimas pagal jų bendrosios apyvartos apimtis.

<...>

294 Dėl *Dalmine* argumento, kad jos vaidmuo kartelyje buvo pasyvus ir toks jos elgesys vertintinas kaip lengvinanti aplinkybė pagal Baudų nustatymo metodo gairių 3 punkto pirmąją pastraipą, reikia pažymėti, jog *Dalmine* neneigia dalyvavusi Europos–Japonijos klubo susitikimuose. <...>

295 Šioje byloje *Dalmine* netgi neteigia, kad ji Europos–Japonijos klubo susitikimuose dalyvavo nereguliariai, ne taip nei kiti šio klubo nariai, nors pagal teismų praktiką tai galėtų būti pagrindas sumažinti jai skiriamos baudos dydį <...>. Ji taip pat nepateikia jokios konkrečios aplinkybės ar

įrodymo, kuris parodytų, kad jos pozicija šiuose susitikimuose buvo visiškai pasyvi ar prisitaikėliška. Kaip nustatyta šio sprendimo 290 punkte, viskas buvo kitaip: Italijos rinka įtraukta į rinkų pasidalijimo susitarimą tik dėl to, kad *Dalmine* tapo Europos–Japonijos klubo nare. <...>"

157 Kadangi šioje analizėje nėra jokios teisės klaidos, Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad *Dalmine* vaidmuo įgyvendinant ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodytą pažeidimą nebuvo nei nereikšmingas, nei pasyvus ar prisitaikėliškas ir kad šiuo klausimu negali būti nustatyta jokia lengvinanti aplinkybė.

158 Galiausia dėl argumento, kad ieškovė tariamai nutraukė pažeidimą Komisijai įsikišus, reikia pastebėti, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 328 ir 329 punktuose teisingai nurodė, „kad kaip nustatyta Baudų nustatymo metodo gairių 3 punkte, „pažeidimo nutraukimas Komisijai įsikišus" logiškai galėtų būti lengvinanti aplinkybė, tik jeigu būtų priežasčių manyti, kad šiuo įsikišimu nagrinėjamos įmonės buvo paskatintos nutraukti konkurenciją ribojančius veiksmus" ir „kad šiuo pagrindu bauda negali būti sumažinta, kai pažeidimas jau buvo nutrauktas Komisijai įsikišus ar kai nagrinėjamos įmonės iki tos dienos jau buvo priėmusios tvirtą sprendimą nutraukti pažeidimą".

159 Šioje byloje, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 6 punkte, Komisija nusprendė pradėti tyrimą 1994 m., o pirmuosius patikrinimus atliko 1994 m. gruodžio mėnesį.

160 Skundžiamo sprendimo 331 ir 332 punktuose Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad pažeidimas, dėl kurio buvo paskirta bauda *Dalmine*, t. y. ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodytas pažeidimas, buvo nutrauktas ar bent jau buvo nutraukiamas, kai Komisija 1994 m. gruodžio 1 d. ir 2 d. atliko patikrinimus. Todėl jis teisingai nusprendė, kad šis pažeidimo nutraukimas nėra lengvinanti aplinkybė apskaičiuojant baudą.

161 Remiantis tuo, kas pasakyta, reikia konstatuoti, kad dešimtasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

162 Kadangi visi *Dalmine* nurodyti apeliacinio skundo pagrindai buvo atmesti, turi būti atmestas ir apeliacinis skundas.

V — Dėl bylinėjimosi išlaidų

163 Remiantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 122 straipsnio pirmąja pastraipa, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą, taikomą apeliacinėse bylose pagal to paties reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *Dalmine* ir pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš *Dalmine SpA* bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.